

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2012. évi február hó 3. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság a kábítószerrel visszaélés büntettének kísérlete miatt az **I.rendű vádlott és társa** ellen indult büntetőügyben a Tolna Megyei Bíróság 12.B.70/2011/38. számú ítéletét megváltoztatja és a szabadságvesztések végrehajtási fokozatát börtönre enyhíti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztés tartamába mindkét vádlott vonatkozásában beszámítja az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is.

Megállapítja, hogy az elsőfokú eljárásban felmerült további 263.250 (kettőszázhatvanháromezer-kettőszázötven) forint, és a másodfokú eljárásban felmerült 61.001 (hatvanegyezer-egy) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az I.r. és II.r. vádlott és védőik jelentettek be jogorvoslati kérelmet a büntetés enyhítése érdekében.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában és a nyilvános ülésen jelen levő képviselője útján az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt.

A védők perbeszédeikben a korábbi jogorvoslati kérelmeiknek megfelelő tartalommal szólaltak fel.

A másodfokú bíróság a jogorvoslattal megtámadott határozatot a Be.348.§ (1) bekezdése értelmében a megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

Ennek során az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást mentesnek találta a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól; az hiánytalan, teljes körűen felderített, iratellenes megállapítást vagy téves ténybeli következtetést nem tartalmaz.

Az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok betartásával a szükséges körben folytatta le a bizonyítási eljárást, melynek során feltárta és megvizsgálta a tényállás megfelelő felderítéséhez szükséges bizonyítékokat. Azok részletes és a logika szabályainak megfelelő értékelésével adott számot ténymegállapításairól, amelyek nagyobb részt a felkutatott bizonyítékok egyező adatain alapultak.

A szóban forgó ügy sajátosságának tekinthető, hogy a büntetőeljárás a vádlottak tettenérésével indult meg. Ezen túlmenően rendelkezésre álltak a vádlottaknak az eljárás különböző szakaszaiban tett vallomásai, a helyszíni szemle jegyzőkönyv adatai, valamint a lefoglalás során rögzített bűnjelek szakértői vizsgálata alapján készült vegyészszakértői vélemények.

A vádlottak mindegyike elismerte a cselekmény elkövetését, vallomásaik között mindössze a kapcsolatfelvétel, továbbá a kábítószer megrendelésének módja vonatkozásában mutatkozott eltérés. Ezen túlmenően előadásuk az értékesítés módja és körülményei tekintetében sem volt teljesen egyező. Az elsőfokú bíróság ezeket az ellentmondásokat helyesen észlelte, azok feloldása körében a rendelkezésre álló bizonyítékokat törvényesen, a logika szabályainak megfelelően értékelte.

A megrendelés és értékesítés mikéntjére nézve megalapozottan fogadta el az I.r. vádlott beismerő, társa, a II.r. vádlott közreműködését állító vallomását, amely logikailag illeszkedett a későbbi történésekhez. A vádlottak előadásából, a tettenérés körülményeiből ugyanis csak az a következtetés volt levonható, hogy a kábítószer Magyarországra hozatalában a vádlottak előzetesen megállapodtak. Erre utalt az általuk közölt eladási és vételi ár összege, amelyből kitűnt I.r. vádlott haszna is.

Az I.r. vádlott védőjének perbeszédében, illetve e vádlott utolsó szó jogán tett felszólalásában előadott érvek vonatkozásában arra szükséges utalni, hogy ezek a körülmények a büntetőjogi felelősség megállapítása, illetve a cselekmény minősítése szempontjából nem bírtak jelentőséggel. A kifogásolt ténymegállapítások mindegyike valamelyik vádlott vallomásán alapult, ezért a másodfokú bíróság nem látott okot a tényállás helyesbitésére, illetve a sérelmezett megállapítások mellőzésére.

Miután az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat a logika szabályaival összhangban állóan értékelte, és értékelő tevékenységének indokát is részletesen kifejtette, így a megalapozott tényállás - a védők ezzel ellentétes érvei szerint - a másodfokú eljárásban eredménnyel nem volt támadható.

A megállapított tényállás tehát a Be.351.§ (1) bekezdése alapján irányadó volt a fellebbezési eljárásban is.

E tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett mindkét vádlott büntetőjogi felelősségére, és cselekményeik minősítése is megfelel az anyagi büntető jogszabályoknak.

A kimerítő ténybeli indokoláshoz hasonlóan az elsőfokú bíróság meggyőző, magas színvonalú jogi indokolással támasztotta alá a bűncselekmény minősítése körében elfoglalt álláspontját is.

A másodfokú bíróság nem értett egyet azl.r. vádlott védőjének a védekező iratában, illetve perbeszédében előadott jogi érveivel.

Az elsőfokú bíróság az irányadó ítélkezési gyakorlattal és a Legfelsőbb Bíróság 1/2007. számú büntető jogegységi határozatában írtakkal összhangban állóan hivatkozott a forgalomba hozatal, mint elkövetési magatartás értelmezésére. Így helyesen állapította meg, hogy a forgalomba hozatal - amint a kereskedelem is - a tényleges átadásnál jóval szélesebb körű tevékenységet ölel fel: magában foglalja az előzetes információszerzést, az áru megrendelését, a vevőkkel való kapcsolatfelvételt, az árban történő megegyezést, az áru megtekintését, a minőség megvizsgálását, valamint egyéb, a forgalomba kerüléshez szükséges tevékenységet.

A töretlen ítélkezési gyakorlat szerint a fenti résztvétekenységek bármelyikének tanúsítása megkezdése kísérleti szakaszba juttatja el a forgalomba hozatallal elkövetett kábítószerrel visszaélés bűncselekményét, mely mindaddig kísérleti szakban marad, amíg a kábítószer be nem kerül a tényleges forgalomba.

A szóban forgó ügyben éppen a fentiekről volt szó. Az irányadó tényállás szerint forgalomba hozatalban való közreműködést jelentett a lehetséges vevők közötti megbeszélések, egyeztetések folytatása, a mennyiségben, minőségben, vételárban történő megállapodás, a kábítószer országba történő behozatala, az átadás helyének megbeszélése, a kábítószer e helyre való szállítása, kapcsolatfelvétel a reménybeli vevővel, a kábítószer megtekintése. Az említett rész-cselekmények a következetes ítélkezési gyakorlat szerint a forgalomba hozatal részeként, és nem azl.r. vádlott védője álláspontja szerinti előkészületi cselekményként vagy enyhébb fogyasztói típusú magatartásként értékelhetők.

Az elsőfokú bíróság mindezekre figyelemmel az ítélkezési gyakorlatnak és a jogszabályoknak megfelelően alakította ki jogi álláspontját a Btk.282/A.§ (1) bekezdés III. fordulata és a (3) bekezdés szerinti kábítószerrel visszaélés büntetnének megállapítása során. A másodfokú bíróság ezért a cselekmény

minősítésének azl.r. vádlott védőjének érvei szerinti megváltoztatására nem látott jogi lehetőséget.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásánál irányadó súlyosító és enyhítő körülményeket helyesen és hiánytalanul ismerte fel, és helyesen foglalt állást azok nyomatóka vonatkozásában is.

Nyomatékos enyhítő körülmény volt, hogy a vádlottaktól lefoglalt kábítószer hatóanyag-tartalma a legsúlyosabb minősítéshez szükséges határt mindössze kis mennyiséggel haladta meg. Hasonlóképpen enyhítő körülmény cselekményük kísérleti szakban maradása, mely azonban nem a vádlottak magatartásának, hanem a rendőri közbelépésnek, intézkedésnek volt köszönhető. A vádlottak a cselekmény elkövetését - azon belül bűnösségüket is - elismerték. Ennek a körülménynek azonban azért nem lehetett nagyobb jelentőséget tulajdonítani, mert vallomásuk nem volt feltáró jellegű, hisz az eljárás kezdő mozzanata ugyanis a tettenérés volt. A vádlottak bűnössége beismerő vallomásuk hiányában is gyakorlatilag azonos bűncselekményben lett volna megállapítható. A tettenérés körülményei, a lefoglalt kábítószer mennyisége, csomagolása alapján a forgalomba hozatal megállapításához szükséges tények ugyanis rendelkezésre álltak. Kizárható volt az, hogy a vádlottaktól saját szükségletét fedező kábítószer került volna lefoglalásra, vagy az átadni szándékozott anyag az átvevő személy saját fogyasztásának fedezését szolgálta volna.

Az elsőfokú bíróság a helyesen számba vett és értékelt körülmények alapján a büntetési tétel keretei között méltányos, a törvényi középértéket meg sem közelítő tartamú szabadságvesztést szabott ki mindkét vádlottal szemben. Ezek a szankciók mind generál-, mind speciálpreventív szempontból szükségesek a Btk.37.§-ában írt büntetési célok eléréséhez; azoknak az enyhítő szakasz alkalmazásával történő enyhítésére a másodfokú bíróság törvényes lehetőséget nem látott.

A másodfokú bíróság az enyhítő körülmények száma és súlya alapján azonban indokoltnak találta, hogy az irányadó büntetés-végrehajtási fokozat - fegyház - helyett eggyel enyhébb, börtön fokozatot határozzon meg a Btk.45.§ (2) bekezdése alapján.

A kifejtettek alapján az enyhítést célzó jogorvoslati kérelmek csak a fentiek szerint voltak megalapozottak.

Mindezeket szem előtt tartva a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát érintő részében a Be.372.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be.371.§ (1) bekezdése alapján, helyes indokainál fogva helybenhagyta.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú ítélet, illetve a másodfokú eljárásban a szükséges iratok fordítása, valamint a tolmács nyilvános ülésen történő megjelenése kapcsán felmerült bűnügyi költséget a Be.339.§ (2) bekezdésére figyelemmel az állam viseli. A költség ugyanis azzal összefüggésben merült fel, hogy all.r. vádlott holland anyanyelve folytán a magyar nyelvet nem ismerte.

A másodfokú bíróság a Btk.99.§ (1) bekezdése alapján rendelkezett a vádlottak által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől előzetes fogvatartásban töltött idő továbbmenő beszámításáról.

P é c s, 2012. február 3.

Dr.Krémer László s.k. a tanács elnöke, Dr.Halász Etelka s.k. előadó bíró, Dr.Túri Tamás s.k. bíró

A Tolna Megyei Bíróság 12.B.70/2011/38. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.II.363/2011/12. számú ítélete folytán - az abban írt változtatással - a 2012. évi február hó 3. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

.Krémer László s.k.
a tanács elnöke